

نادر طالب‌زاده در دیدار صمیمانه با رهبر معظم انقلاب

مهم فعال بود و به صورت موازی نادر طالب‌زاده در بخش جنگ جهاد این کار را انجام می‌داد. چون بحث مستند خنجر و شقایق شد، بد نیست این را از شما بپرسم. یکی از پژوهشگران تاریخ، در مورد جنگ بوسنی روایتی را بیان کرده‌اند که در آن مدعی شدند مرحوم نادر طالب‌زاده قصد داشتند به بهانه مصاحبه با یکی از رهبران صرب، بمبی در دوربین خود جای دهند و طی عملیات انتحاری آن فرد را ترور کنند که آیت‌الله خامنه‌ای ایشان را از انجام این کار منصرف کردند. شما به‌عنوان کسی که در کنار ایشان حضور داشتید، این روایت را تصدیق می‌کنید؟

نه نشنیدم این روایت را! و چون مسئول مرتبط با ایشان در جنگ بوسنی بودم حتماً اگر قرار به انجام چنین کاری بود، بنده مطلع می‌شدم. ایشان زمان طولانی به آن سفر رفت و از همراهان ایشان هم مثل آقای رضا برجی چنین چیزی را نشنیدم. ایشان انسان صادق و پاک و سلیم‌النفسی بود، اگر اتفاقی در آن سفر می‌افتاد که لازم بود ما بدانیم، حتماً می‌گفت. آقای نادر طالب‌زاده از همان سال‌های دهه شصت انتقادهایی به مدیریت صداوسیما داشتند. این انتقادها بعدها حتی در زمانی که خودشان هم جزئی از مدیران تلویزیون بودند، ادامه داشت. این خط مشی‌ای که در انتقادها دنبال می‌کردند چه بود و چه جزئیاتی داشت؟

در دوران جنگ

مهم‌ترین بخشی که اودر رسانه پایه‌گذاری کرد، مقابله‌اش با استخبار جهانی در رسانه‌های مختلف داخلی بود که در آشنایی واقع بینانه و نزدیک ما با مسائل استخباراتی بسیار مؤثر بود و به راحتی امکان درک آن را برای ما میسر می‌ساخت

او علاوه بر اینکه این ویژگی‌ها را داشت، به زبان انگلیسی هم کاملاً مسلط بود و این منجر به سفر چند ماهه او به بوسنی و تولید آن مستند ماندگار «خنجر و شقایق» شد. این آشنایی ما بعد از آن هم با روابط کاری و سفرهای دیگر به لبنان، عراق و چندین بار به قطر همراه شد.

همکاری ایشان با مجموعه روایت فتح فقط در زمان حیات شهید آوینی بود، درست است؟ برای اینکه دقیقاً در تاریخ ثبت شود می‌گویم. ما در طول سال‌های جنگ تحمیلی درخواست همکاری داشتیم اما همیشه این کار مشترک ادامه نداشت. ایشان در بخش جنگ گروه تلویزیونی جهاد مشغول بود و در مقطعی در حال ساخت مستند «والعصر» بود که مربوط به عملیات خیبر می‌شد و یک مستند ۳۵ میلیمتری بود اما همکاری مشترک نبود. آوینی در روایت فتح به‌عنوان کارگردان و تولیدکننده آثار

بررسی کارنامه نادر طالب‌زاده در گفت‌وگو با مهدی همایون‌فر

قهرمان رسانه‌ای انقلاب

پس از اتفاقات سال ۸۸ در برنامه‌های تلویزیونی گفت: «چه اشکالی دارد که حرف‌های مخالفان را هم در رسانه ملی پخش کنید؟ وقتی رسانه‌های ما حرف نمی‌زنند، رسانه‌های خارجی می‌گویند!» حرف از «مهندسی رسانه» که به میان می‌آید، ذهن‌مان سمت فعالیت‌های رسانه‌های خارج از ایران می‌رود. گویی که در ایران ما در آماج حملات رسانه‌ای هستیم و تنها کاری که از ما بر می‌آید، پاتک است. با وجود اینکه اغلب در حوزه رسانه کج دار و مریز عمل کرده‌ایم اما شخصیت‌هایی بوده‌اند که گاهی ما را از انفعال خارج کنند و ابتکار عمل را به ما یادآوری کنند. قطعاً یکی از این شخصیت‌ها مرحوم «نادر طالب‌زاده» است. او سال‌ها در سمت منتقد رسانه، مستندساز و برنامه‌ساز فعالیت می‌کرد و هر جا نامی از او بود، نام «گفت‌وگو» هم شنیده می‌شد. بسیاری از ایده‌های او در رسانه متکی بر اصل تعامل بود. چه در سطح داخلی و چه در سطح بین‌الملل، او تلایه‌دار کشف حقایق

به وسیله تعامل رسانه‌ای بود. برای روشن‌تر شدن دیدگاه‌های مرحوم طالب‌زاده به سراغ مهدی همایون‌فر رفتیم. همایون‌فر از جمله کسانی است که از دوره جنگ تحمیلی تا روزهای آخر حیات مرحوم نادر طالب‌زاده با او همراه بود و آرا و نظرات او را به خوبی لمس کرده است. او همچنین دوست مشترکی میان نادر طالب‌زاده و مرتضی آوینی به شمار می‌رفت. مهدی همایون‌فر، اکنون رئیس مؤسسه سینمایی روایت فتح است. او در سال‌های فعالیت شهید مرتضی آوینی در کنار او کار می‌کرد و در شکل‌گیری شبکه تلویزیونی جهاد هم نقش مؤثری داشته است. او تهیه‌کننده آثار سینمایی در حوزه دفاع مقدس از جمله فیلم ۳۳ روز، آنکه دریا می‌رود، اتوبوس شب، هیام و صنوبر بوده است. همایون‌فر در سازمان صداوسیما سابقه فعالیت در شورای اتاق فکر شبکه مستند و مدیریت تولید در شبکه پرس‌تی‌وی را هم در کارنامه دارد.

تصویر و فیلمبرداری انجام می‌دادند که منجر به همکاری مشترک بین ما شد. و بعد این آشنایی ادامه پیدا کرد؟ بله، این دوستی بین ما تا زمان حیات‌شان ادامه پیدا کرد. حدود سال ۶۹ من به همراه شهید آوینی

در حوزه هنری مشغول کار بودم که منجر به همکاری مشترک بین ما شد. و بعد این آشنایی ادامه پیدا کرد؟ بله، این دوستی بین ما تا زمان حیات‌شان ادامه پیدا کرد. حدود سال ۶۹ من به همراه شهید آوینی

آشنایی شما با مرحوم نادر طالب‌زاده به چه صورت بود؟ از زمان جنگ این آشنایی صورت گرفت. حدود سال ۶۱. ما در آن زمان با مرتضی آوینی در روایت فتح مشغول تولید مستند بودیم. ایشان هم در آن زمان کارهایی در حوزه

گفت‌وگو

مریم شوندی
روزنامه‌نگار

■ از اهداف این کار تربیت نیروی جوان، متعهد و متخصص در حوزه سینما بود. ایشان کار تربیت نیروی متخصص در حوزه انقلاب را از سال‌ها قبل شروع کرده بود. ایشان از همان سال‌های بعد از پیروزی انقلاب، کلاس‌های متعددی ترتیب داده بودند. یک دوره‌ای حتی برای افغانستانی‌ها کلاس آموزشی گذاشته بودند اما چون اکثر این کلاس‌ها مخفیانه بود و ابراز نمی‌شد، در اسناد به این سادگی نیامده است

پی می‌گرفتند؛ رویکردی که شامل مبارزه با استخبار و مقابله با اسرائیل بود. نادر طالب‌زاده هم تمام فعالیتش را بر این مینا استوار می‌کرد و از کسی ترس و وا همه نداشت. روشنفکرها در ایران فرزندان هستند از تفکر غرب و به طور خاص آمریکا، ایشان که خود آمریکا را که مادر اینها بود، کنار گذاشته و به انقلاب پیوسته بود، به دنبال این حرف‌ها نبود و اهمیتی به این سنگ‌اندازی‌ها هم نمی‌داد.

■ ما به‌عنوان فرزندان امام خمینی (ره)، با رویکردی که به صورت روشن و شفاف از امام سراغ داریم به دنبال تعریف و تمجید دیگران نبودیم که بخواهیم با تمجید کسی خوشحال بشویم و از دم کسی ناراحت! مرحوم طالب‌زاده هم همین طور بودند. او که همه داشته‌هایش را رها کرده بود برای خدمت به انقلاب اسلامی به دنبال این حرف‌ها نبود و طبیعتاً به طور کامل رویکردی که امام (ره) در فرمایشات‌شان به دنبال آن بودند را

برش